

Pelmakat, matkapäiväkirja Sloveniasta 2016

Ma 27.6.

Maanantaiaamuna kokoontuimme intoa täynnä Joensuun rautatieaseman edessä ja hyppäsimme junaan, jolla kuljimme Tikkurilan kautta Helsinki-Vantaan lentoasemalle. Parin tunnin lennon jälkeen Wienissä vastassa olivat oppaamme Nejc ja Luka. Jatkoimme bussilla kohti Sloveniaa ja Mariboria, jonne saavuimme myöhään illalla perille. Slovenialaiset olivat järjestäneet tervetuliaisjuhlan, johon kuului erilaisia tervetuliaisleikkejä ja kilpailuja. Ilta antoi myönteisen kuvan tulevasta festivaalista.

Ti 28.6.

Varsinainen festivaalielämä käynnistyi tiistaina. Positiivinen yllätys oli aamun ohjelma, joka antoi mahdollisuuden nukkua matkustusväsymystä pois. Aamupäivällä harjoiteltiin ja tehtiin päälavan soundcheck. Festivaalin puitteet, iso lava, suuri katsomo ja kunnollinen tekniikka ilahduttivat ja illan keikkaa alettiin jo odottaa innolla.

Iltapäivä kului pukuhuollon ja vapaahetken parissa, jonka jälkeen lähdettiin ensimmäiseen kulkueeseen, jossa oli mukana jokainen esiintyvä ryhmä. Paraati päättyi päälavan luokse, jossa alkoi Folkartin avajaiskonsertti. Tunnelma oli mieletön, kun tajusimme katsomossa olevan noin 2000 ihmistä. Keikka itsessään sujui mielettömän hyvin ja hyvän tunnelman myötä oli kiva jatkaa yhteiseen illanviettoon majapaikalle. Illan aikana jokainen maa sai tanssittaa ja ohjeistaa vuorollaan yhteistä tekemistä kaikille osallistujille. Useamman tunnin paritanssimisen, zumban ja eri leikkien jälkeen nukahtamista ei tarvinnut odotella kauaa.

Ke 28.6.

Keskiviikkoon sisältyi kohtalaisen rentoa oleskelua suhteessa seuraavaan päivään. Jälleen yhden erinomaisen lounaan jälkeen luki ohjelmassa vain ”time off, sightseeing”, joten kunhan pakolliset ettonet oli hoidettu päiväjärjestyksestä, suuntasimme kohti Mariborin kaunista jokirantaa (tällä kertaa ilman kansallispukuja). Matkaopas Korpelaisen reittivalinnat herättivät kiivasta keskustelua ja janoiset muusikot uhkailivat jo yhden tähden TripAdvisor-arvosteluilla, kun ikivanhasta viinikellarista ei löytynytäkään viiniä eikä kellaria. (Ehkä) yli 500-vuotias, Euroopan vanhin viiniköynnös kuitenkin löytyi.

Yli kolmanneksen Mariborin väestöstä aikoinaan surmanneen ruton muistoksi pystytetyn patsaan äärellä otettiin aurinkoisia turistikuvia. Ennen siirtymistä takaisin hostellille saatiin lopulta nautittua myös terassien antimista.

Päivällisen jälkeen oli vuorossa isku Mariborin linja-autoasemalle. Paikan päällä vedettiin kulkuejenkan maailmanennätys, sekä kontrastina maanantain 2000-päiselle yleisölle, Kiestinki-Kasareikka -keikka kolmelle mummolle ja kahdelle ravintoloitsijalle. Aplodeista päätellen esiintyminen oli nappisuoritus ja mummojen päivän pelastus.

Seuraavaksi oli siirtyminen Murksa-Sodoma...Sodom...Sobotaan, eli n. 10 000 hengen kaupunkiin, jossa keikattiin upean renessanssilinnan luona. Äkkipikaisimmat kerkisivät jo kirotta linnan

sisäpihan erittäin huonoksi keikkapaikaksi, kunnes tajusivat lavan tanssimattoineen ja äänentoistoineen sijaitsevan linnan vieressä.

Päivän toinen ja viimeinen keikka sujui kaikin puolin kunniallisesti, yleisö herätettiin Iloijalla, jonka jälkeen siirryttiin kalevalaisempaan versiointiin Vaiennetusta. Karvahatuista ja +30 asteen lämmöstä huolimatta sairaustapauksilta selvittiin. Yleisö oli ihailusta Vaiennettu (ehehe...), vaikka suomalaisen tyyliin ei kuultukaan kannustavia 4/4-taputuksia. Illan kruunasi vuosien varmuudella vedetty Pohjan Tyttö, Pelmakoiden pettämätön ikivihreä. Fidžiläisten oli hyvä jatkaa lämpimäksi poljetulla lavalla. Illalla oli kuulemma karaokea tarjolla, mutta allekirjoittaneen tavoin suurin osa ryhmäläisistä jätti poikkeuksellisesti nämä kinkerit välistä, jolloin suomalaisten edustus jäi muutaman valiohenkilön harteille.

To 30.6.

SUPERKEIKKAPÄIVÄ!

Aamupäivä alkoi kulkueella Argentiinan ja Fidžin kanssa. Kulkueessa oli päivän ensimmäiset kolme keikkaa kolmessa eri paikassa. Ja sen lisäksi siirtymät suoritettiin Eevin mielialasta riippuen joko jenkalla tai katrillin askelin.

Magnesiumia ja vettä kului oikein toden teolla, kun päivä jatkui omalla välikeikalla.

Alkuillasta vielä kolme keikkaa, ja selvisimme huumorilla myös musiikin kuulumattomuudesta yhdellä keikalla.

Kulkueiden välillä söimme ja lepäilimme majapaikassamme.

Illan kohokohta oli Miss Folkart -kilpailu, johon suomalaisista osallistui Sexy Samantha, Midsummernight´s Eve ja Lady Domina. Samua, Timoa ja Nikoa sen sijaan emme löytäneet yleisön joukosta. Voittopotti ei suuresta panostuksestamme huolimatta osunut meidän porukkaamme muiden ryhmien antaessa kovan vastuksen. Miss Folkart -kilpailu oli mieleenpainuva kokemus niin katsojille kuin osallistujillekin. Muistot ovat kauniisti palaneet verkkokalvoillemme.

Pe 1.7.

Aamupalan jälkeen lähdimme Costa Rican ryhmän kanssa jokilautalle Mariborin halki kulkevalle joelle. Lautan soutajat vetivät muutamia heille perinteisiä pelejä ja soittivat perinteistä musiikkia. Kummastakin maasta kaksi paria esittivät muutaman tanssin. Tanssien jälkeen saimme uida ja viettää vapaasti aikaa.

Lautalta lähdettyämme menimme takaisin asuntolalle ja laittauduimme iltapäivän esiintymistä varten.

Esiintymisiä oli eri puolilla isoa puistoa, jossa oli monia tapahtumia samaan aikaan. Pääsimme ilottelemaan leikkivarjolla slovenialaisten lasten kanssa, ja kuvattiinpa keikkaamme suorana telkkariinkin. Keikan jälkeen herkuteltiin letuilla. Osa ryhmästä sai myös opastusta slovenialaisen letun syönnissä. Esiintymisistä palattuamme söimme päivällisen ja valmistauduimme iltaohjelmaan, joka jälleen kerran oli huikea.

La 2.7.

Aamu alkoi hyvällä aamiaisella ja valmistautumisella pitkään kulkueeseen.

Aamupäivä kuljettiin sitten kaupungilla ja ostoskeskuksessa. Laulettiin petroskoita, tanssittiin kulkuejenkkää ja avokatrillia. Pelmakoista ja Rälläkästä kuoriutui piinkova kulkuejengi. Osa tanssijoista veti sitkeästi avokatrillilla vaikka oli ylämäki ja 45 asteen kulmassa. Näin! Kulkueen puolivälissä kaikki ryhmät esiintyivät aukiolla. Näillä festareilla kulkueita oli niin paljon, että niitä oppi lähes rakastamaan.

Kulkue loppui majoituspaikkaan, jossa kävimme syömässä ja valmistauduimme illan isoon pääkonsertin keikkaan pienillä höysteillä. Yksi ryhmäläisistämme on lähdössä inttiin, ja tapamme mukaan leikkasimme pitkät kutrit siiliksi.

Lahjoimme myös oppaamme hyvästä työstä.

Illan keikka tapahtui kunnan rokkistagella, jolla oli huumaavan hyvä esiintyä. Esitimme Tsuliluikan ja Pohjan Tytön. Yleisö oli ihan fiiliksissä, ja niin myökii! Konsertissa esiintyi kaikki maat Fidži, Kazakstan, Serbia, Costa Rica, Argentiina, Slovenia, Suomi. Ilta huipentui mahtavaan ilotulitukseen! Siis mahtavaan.

Su 3.7.

Kotimatka alkoi haikeissa tunnelmissa, kun hyvästelimme uudet kansainväliset ystävämme sekä kolme ryhmäläistämme asuntolalla. Viimeisenä yönä ei vaan voinut mennä nukkumaan, jotta saa nauttia loppuun saakka. Bussissa aamu viideltä matkalla Wieniin meno oli vielä osin hilpeä ja osin unelias, mutta lentokoneeseen päästyämme alkoi varmasti jokaista ramaisemaan. Tikkurilan juna-asemalla porukkamme pieneni taas hiukan, mutta minne ikinä ryhmämme jäsenet tämän festarin jälkeen päätyvätkään, muistelevat he tätä reissua pitkään ikimuistoisena seikkailuna yhdessä.